

Comemorarea unui inginer de elită: Ștefan Georgescu-Gorjan

Ștefan Georgescu-Gorjan (1905-1985) a fost unul dintre inginerii de elită ai României interbelice. Fiu al unui prieten craiovean al lui Constantin Brâncuși, Ion Georgescu (subiect al unui bust în ghips, din 1902, al marelui sculptor de mai târziu), inginerul Georgescu a devenit el însuși o personalitate de excepție. Director, în anii '30, al Ateljerelor Centrale din Petroșani, a desfășurat, pe lângă activitatea profesională, un amplu program civic și educațional, într-o regiune și într-o țară aflate în plin proces de (ceea ce azi s-ar numi) *integrare europeană*. De la editarea de manuale elementare pentru ucenici și meseriași, până la marcarea potecilor din Parâng sau înființarea unui aeroclub sau a unei echipe de pompieri voluntari, Gorjan a fost exemplul unui mod genial de

integrare a intelectualului într-o lume a civilizației de tip european.

Dar cea mai importantă performanță a inginerului Ștefan Georgescu-Gorjan rămâne proiectul de concepție și executarea propriuzisă a "Coloanei Infinite" de la Târgu Jiu. Constantin Brâncuși l-a solicitat în cursul anilor 1937-

1938 să facă acest proiect, care avea să pună în operă ideea genială a sculptorului de la Hobița.

Închis, timp de patru ani, la Canal și în alte închisori, inginerul Gorjan a continuat, și în anii de după detenție și, respectiv, de după "reabilitarea" lui Brâncuși, să ridice, prin articole, amintiri și interviuri, un monument în timp marelui său contemporan, lui Constantin Brâncuși.

Este exact tematica importanței întâlniri comemorative organizate la Muzeul Tehnic din Capitală, prin strădania doamnei Sorana Georgescu-Gorjan. Numeroase personalități culturale, între care maestrul Barbu Brezianu, au contribuit la împropiata memoriei marelui dispărut, atât de potrivită în ambianța sărbătorească a "Anului Brâncuși".

Florin Eșanu

"România liberă", 20 noi. 2001, p. 8